

Kapitel 28 (Berigelsesforbrydelser) eller Straf af Fængsel i 4 Maaneder eller derover for nogen anden forsættlig Overtrædelse.

Saaftert en Person, der allerede har erhvervet Næringsbrev, idømmes Straf som anført, bortfalder ifølge Næringslovens § 15 hans Ret til at drive Næring i Henhold dertil.

Ifølge Næringslovens §§ 37 og 38 gælder den omtalte Betingelse for Erhvervelse og Bevarelse af Næringsbrev ogsaa for Erhvervelse og Bevarelse af Vandrebrev.

I alle de nævnte Tilfælde er der efter Loven Mulighed for, at Handelsministeren kan give Dispensation. I den af Næringslovskommissionen i 1926 afgivne Betænkning forudsættes det, at denne Dispensationsadgang skulde benyttes „i alle saadanne Tilfælde, hvor dette kan skønnes ubetænkeligt“. Da dette normalt vilde være Tilfældet, hvor Forbrydelsen er politisk, saaledes navnlig i alle Tilfælde, hvor den alene bestaar i, at den paagældende har gjort tysk Krigstjeneste, har deltaget i Øvelser som Tidsfrivillig, har gjort Tjeneste som Vagtmænd eller Brandmænd og derfor er anset med Straf i Medfør af Straffelovstillæggets § 10, Stk. 1, eller § 16, skulde der være Mulighed for at give Dispensation i alle saadanne Tilfælde, d. v. s. i største Delen af de efter Straffelovstillægget paadømte. Det findes imidlertid hensigtsmæssigt ved Lov at træffe Bestemmelse om, at Retten til at erhverve og Retten til at drive Næring i Medfør af Næringsbrev eller Vandrebrev, uanset Næringslovens Bestemmelser, ikke skal være tabt for en domfældt, der a) er dømt i Medfør af Straffelovstillæggets § 10, Stk. 1, eller § 16, b) ikke er idømt højere Straf end Fængsel i $2\frac{1}{2}$ Aar, og c) er løsladt endeligt eller paa Prøve eller som løsladt efter at have faaet den resterende Del af Straffen eftergivet, betinget eller ubetinget.

Der er herved medtaget de Bestemmelser i Straffelovstillægget, der klart angaar rent „politiske“ Forbrydelser. Er de paagældende tillige dømt i Medfør af andre Bestemmelser i Straffelovstillægget, maa Udkastets § 2 komme til Anvendelse. Langt den største Del af de efter Straffelovstillægget domfældte er dømt i Medfør af § 10, Stk. 1, eller § 16, saaledes navnlig alle, der har deltaget i tysk Krigstjeneste, gjort Tjeneste som Vagtmænd (en Del Medlemmer af Sommers Vagtkorps er dog — urigtigt — henført under § 10, Stk. 2,), Tidsfrivillige og Brandmænd m. v.

Naar Fængsel i 2 Aar 6 Maaneder

foreslaas som Grænse — ikke som det maaske kunde synes naturligt 2 Aar, der er den i Loven fastsatte Mindstestraf —, skyldes det, at der, naar Straffen ikke overstiger $2\frac{1}{2}$ Aars Fængsel, dog i intet Tilfælde foreligger noget særligt graverende Forhold.

Af Hensyn til Lovens Formaal: at støtte Resocialiseringen, er det nødvendigt, at ogsaa de paa Prøve løsladte straks og ikke først ved Prøvetidens Udløb erhverver de omhandlede Rettigheder.

Efter Forslaget gives der de af § 1 omfattede domfældte Ret til at drive Næring ifølge Næringsbrev, Vandrebrev, Søneringsbevis og Næringsadkomst som Beværter eller Gæstgiver. Det findes ogsaa rimeligt at give de paagældende Adgang til at oplære Lærlinge. Af Hensyn til Resocialiseringen bør disse Straffe ej heller udelukke de paagældende fra saadan offentlig Understøttelse, for hvilken det normalt er en Betingelse, at man ikke inden for de sidste 5 eller 10 Aar er straffet med Straf af en bestemt Størrelse.

Derimod faar de paagældende efter Forslaget ikke andre Rettigheder, der er bortfaldet efter den almindelige Lovgivning som Følge af Straffen, idet man ikke har ment at burde gaa videre i denne Retning end paakrævet af Hensyn til Resocialiseringsbestræbelserne. Blandt de Rettigheder, der saaledes ikke generhverves, er navnlig Valgret og Valgbarhed til Rigsdag, kommunale Raad, Menighedsraad, Skolekommission, Muligheden for at blive udtaget som Nævning eller Domsmand m. v. Ej heller vil de paagældende generhverve Ret til Pension eller lignende Ydelse fra det offentlige, som de har mistet som Følge af den dem overgaaede Straffedom.

De Rettigheder, der er udtrykkeligt nævnt i Lovbekendtgørelse Nr. 368 af 6. Juli 1946 § 6, berøres i det Hele ikke af Forslagets § 1. Det vil formentlig ikke være rimeligt eller hensigtsmæssigt og kan ikke anses for paakrævet af Resocialiseringshensyn at give de paagældende Ret til at gøre Militærtjeneste eller Adgang til at opnaa offentlig Tjeneste eller Hverv. Dette vilde ogsaa vanskeligt kunne forenes med den Praksis, der er fulgt af Tjenestemandsdømstolen overfor Personer, der uden at have paadraget sig Strafskyld, er fundet at have optraadt nationalt uværdigt. Derimod bør Bestemmelsen i § 6, Stk. 1, Nr. 2, formentlig, ligesom den tilsvarende Bestemmelse i Norge, fortolkes indskrænkende, saaledes at den kun omfatter Tjenestemandsansættelse eller Ansættelse i tilsva-